

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на правосъдието

X

изх. рег. №

ДО
ЧЛЕНОВЕТЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ЗА ОБРАЗУВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО ЗА НАЛАГАНЕ НА
ДИСЦИПЛИНАРНО НАКАЗАНИЕ

на основание чл. 312, ал. 1, т. 4 от Закона за съдебната власт

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Фактически изпълняващият функциите на главен прокурор г-н Борислав Сарафов е извършил дисциплинарни нарушения, за които следва да му бъде наложено дисциплинарно наказание.

При преценка допустимостта на дисциплинарното производство е необходимо да съобразите сроковете по чл. 310 от ЗСВ, особено за случаите, описани в изложението по т. I и II. В тази връзка следва спешно да разгледате предложението и да образувате дисциплинарно производство, като служебно съберете информация за наличие на обстоятелства по чл. 310, ал. 5, т. 1 от ЗСВ относно ползвания от Борислав Сарафов законоустановен отпуск.

През изминалите месеци в публичното пространство бяха разпространени поредица от писмени изявления, ангажиращи Прокуратурата на Република България, които създадоха високо институционално напрежение между българската прокуратура и съд, урониха престижа на съдебната власт и подкопаха общественото доверие в нея. Същевременно, от публично обръщение с краен и категоричен характер на фактически изпълняващия функциите главен прокурор Борислав Сарафов се създаде впечатление за

Предло

КЕП.
а чрез СЕОС.

предварително задаване на насока на разследване в самото начало на провеждането му по казус с много висок публичен интерес, предизвикал голямо обществено напрежение.

*Електронен документ, подписан с
жението се изпраща на адресат*

Ръководещ и представляващ прокуратурата според чл. 138, ал. 1, т. 1 от ЗСВ е главният прокурор, в това число и фактически изпълняващият функциите на такъв, който към момента на всички описани действия се явява Борислав Сарафов.

Дисциплинарната отговорност на Борислав Сарафов за извършените действия и бездействия в качеството му на фактически и.ф. главен прокурор не може да бъде изключена с довод за незаконния характер на заемане на длъжността.

С описаното по-долу поведение, данните за което се базират изцяло на публично достъпни източници, фактическият и.ф. главен прокурор е извършил следните дисциплинарни нарушения:

I. На дата 03.10.2025 г. на официалната интернет страница на Прокуратурата на Република България, в рубрика „Новини“, подрубрика „Актуално“ (<https://prb.bg/bg/news/aktualno/75417-pozitsiya-na-prokuraturatana-republika-balgariya>), е публикувана „Позиция на Прокуратурата на Република България“ относно разпространена на 02.10.2025 г. публикация на официалната интернет страница на Върховния касационен съд (ВКС), съгласно която „според Наказателната колегия на ВКС правомощията на и.ф. главен прокурор се прекратяват по силата на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт след изтичане на шестмесечния срок от влизане в сила на тази разпоредба, поради което искане за възобновяване на наказателно дело, подадено от и.ф. главен прокурор след 21.07.2025 г., не съставлява валидно сезиране“. Публикация, озаглавена „Позиция на Прокуратурата на Република България“, без никакво съмнение изразява позицията на ръководещия и представляващия Прокуратурата на Република България съгласно чл. 138, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Във въпросната позиция се съдържат твърдения, съгласно които „ръководството на ВКС въвлича институцията в опит за постигане на нелегитимни цели“ и с „настоящите си действия открито допринася за ерозирането на обществения авторитет спрямо основния постамент на държавата – нейната правосъдна система, в един глас с определени политически сили“. Посочва се, че ВКС правил „опит за манипулиране на общественото мнение“ и „с действията си ръководството на ВКС [...] преследва единствено и само политически цели и задълбочаване на създадената ситуация на нестабилност в съдебната власт, която от своя страна е продиктувана от определени политически кръгове и техни отделни представители в самата съдебна система“. Изразена е и позиция, че „подобни действия, освен всичко друго, са и в разрез с установената институционална етика“, както и че с „информационната бележка, съдържаща тенденциозни внушения [...] се прави жалък опит за дискредитиране на българската прокуратура в международен план“. Посочва се още, че „въпреки противодействието на ръководството на ВКС...ПРБ и занапред ще продължи да отстоява обществения интерес“.

Като фактически представляващ прокуратурата посредством изразената публична позиция Борислав Сарафов формулира изключително крайни твърдения, засягащи независимостта, доброто име и авторитета на Върховния касационен съд и водещи до нарушаване на установената институционална етика. На практика чрез използваните думи и изрази по повод становището на НК на ВКС се създава напрежение между най-висшите органи на съдебната власт и се допринася за намаляване на доверието на обществото в съдебната система. Чрез

*Електронен документ, подписан с КЕП.
Предложението се изпраща на адресата чрез СЕОС.*

публикуване на официалната интернет страница на Прокуратурата на Република България позицията на фактически изпълняващия функциите главен прокурор Борислав Сарафов, с която е уронен престижът на съдебната власт, част от която е и самата прокуратура, е разгласена публично и е станала достояние на широк кръг от хора извън органите на съдебната власт.

Дисциплинарната отговорност на административния ръководител в съдебната власт е лична и се ангажира при установяване на виновно поведение, изразяващо се както в действие, така и в бездействие, когато последното представлява неизпълнение на установено задължение. В този смисъл обстоятелството, че определено институционално изявление е фактически изготвено от други длъжностни лица, не изключва възможността за ангажиране на отговорност на административния ръководител, доколкото същият има самостоятелни задължения по организация, контрол и гарантиране на съответствие на дейността на ръководената от него структура с етичните стандарти на съдебната власт.

Съгласно т. 9.3 от Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи (КЕПБПС), „Прокурорите и следователите на ръководна длъжност се грижат за организацията и дейността на поверената им служба по начин, чрез който да бъдат постигнати най-добри резултати. Те осигуряват и възможно най-добро сътрудничество с другите органи на съдебната власт и обществени служби при зачитане специфичната компетентност на всяка една от тях”. Тази разпоредба установява не само организационно задължение, но и стандарт за ръководно поведение, включващ контрол върху начина, по който институцията осъществява публичната си комуникация и взаимодействие с останалите органи на съдебната власт.

В тази връзка следва да се приеме, че задължението по т. 9.3 от КЕПБПС обхваща не само лично поведение на административния ръководител, но и неговото поведение като орган по ръководство и контрол, включително задължението да предотвратява, да не допуска и своевременно да преустановява действия на подчинените му структури, които са несъвместими с принципите на институционално уважение и сътрудничество. Това разбиране намира потвърждение и от т. 9.4 от КЕПБПС, съгласно която административните ръководители са длъжни да полагат усилия да бъдат информирани за всичко, което се случва в службата, която ръководят, за да могат да вземат управленски решения и да поемат отговорност за дейността ѝ. Същата разпоредба изисква да не се толерират негативни прояви и при данни за нарушения да се предприемат съответни законови мерки.

От тълкуването на т. 9.3 и т. 9.4 от КЕПБПС следва заключението, че административният ръководител дължи активно поведение, изразяващо се в:

- осигуряване на законосъобразна и съответстваща на етичните стандарти дейност на ръководената институция;
- упражняване на контрол над публичните изяви на ръководената институция;
- предотвратяване на действия, които биха могли да доведат до накърняване авторитета на съдебната власт;
- предприемане на своевременни мерки при установяване на такива действия.

Наред с това, съгласно т. 6.1 от КЕПБПС, прокурорите следва да имат поведение, насочено към утвърждаване и подобряване на авторитета и доброто име на институцията, а т. 4.3 изисква отношенията в съдебната система да се основават на взаимно уважение и въздържане от поведение, което вреди на

репутацията на органите на съдебната власт. Допълнително, разпоредбите на т. 5.5 – 5.8 установяват задължение за въздържане от действия, които противоречат на утвърдените обществени разбирания за благоприличие или компрометират професионалната чест и репутация.

В същия смисъл е и т. 10.7 от КЕПБПС, която допуска участие в обществени дебати, но само доколкото това не подронва авторитета на институцията и е съобразено със заеманата длъжност. Оттук следва, че свободата на изразяване не изключва, а напротив – предполага повишено изискване за съдържаност и институционална отговорност, особено когато изявлението се прави чрез официални канали.

Във връзка с изложеното по-горе следва да се приеме, че дисциплинарната отговорност на административния ръководител може да бъде ангажирана при всяка от следните хипотези:

- когато е одобрил или разпоредил публикуването на съдържание, несъвместимо с етичните стандарти;
- когато е бил запознат с него и не е предприел действия за предотвратяване на публикуването;
- когато, макар първоначално незапознат, след узнаване, не е разпоредил преустановяване на разпространението.

И в трите хипотези не се ангажира отговорност за чуждо поведение, а за собствено неизпълнение по неупражняване на ръководство, контрол и опазване авторитета на съдебната власт.

С поведението си фактически изпълняващият функциите главен прокурор Борислав Сарафов е нарушил изискването на т. 9.3 от Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи (КЕПБПС), произтичащо от специфичните правила за етично поведение на административните ръководители, както и разпоредбите на т. 9.4, т. 6.1, т. 4.3, т. 5.5-5.8 и т. 10.7 от същия.

Констатираното нарушение на правилата на професионалната етика по своята същност има за последица и накърняване на престижа на съдебната власт, защото намалява общественото доверие и авторитета на органите на съдебна власт, и представлява дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт. Етичните правила изискват от административните ръководители да се въздържат от действия, които могат да компрометират основни ценности, каквито са доброто име, авторитетът и независимостта на съдебната власт.

II. На дата 14.10.2025 г. на официалната интернет страница на Прокуратурата на Република България, в рубрика „Новини“, подрубрика „Актуално“ (<https://prb.bg/bg/news/aktualno/75547-i.f.-glaven-prokurorborislav-sarafov-poiska-otvod-na-sadiya-ot-sgs-zaradi-predubedenost-i-nespaзване-na-npk>) е публикувана информация, съгласно която „и.ф. главен прокурор Борислав Сарафов поиска отвод на съдия от СГС заради предубеденост и неспазване на НПК“. Към публикацията е прикачен файл с наименование „Искане за отвод.PDF“ с пълния текст на искането за отвод.

От съдържанието на публикацията и приложеното искане безспорно се установява, че „и.ф. Борислав Сарафов поиска отвод на съдия от Софийски градски съд (СГС), който следва да се произнесе по жалба срещу отказ на „ad hoc прокурора“ Даниела Талева от 17.06.2025 г. да образува досъдебно производство по материали, добили известност в публичното пространство като „ЕвротоЛийкс“. Искането за отвода е отправено писмено към самия съдия – Мирослава Годорова, изпратено е и до председателя на СГС Руси Алексиев“.

Прикаченият към публикацията файл с наименование „Искане за отвод.PDF“ съдържа искане от „Борислав Сарафов – и.ф. главен прокурор за отвод на съдия Мирослава Тодорова от СГС в производство по чл. 411б, ал. 2 НПК“. В горния ляв ъгъл на искането е поставен правоъгълен печат с надпис „Прокуратура на РБ Главен прокурор Изх. (заличен текст на датата) 2025 г. София“. Искането е адресирано до г-жа Мирослава Тодорова, съдия в СГС и до г-н Руси Алексиев, председател на СГС, и е подписано от Борислав Сарафов.

От искането и поставения върху него печат се установява, че Борислав Сарафов, в институционалното си качество на претендиращ да бъде „и.ф. главен прокурор“, е поискал отвод на съдия Мирослава Тодорова от СГС, определена като съдия-докладчик по дело, образувано по жалба от Георги Борисов Георгиев – председател на УС на ГД „БОЕЦ“ срещу постановление от 17.06.2025 г. на Даниела Талева (и.ф. прокурор за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от заместник на главния прокурор) за отказ за образуване на досъдебно производство във връзка с подадени от Георги Георгиев и ГД „БОЕЦ“ сигнали срещу Борислав Сарафов.

От установените факти следва, че с искането за отвод на неустановена дата до 14.10.2025 г. Борислав Сарафов ангажира институцията Прокуратура на Република България, искайки отвод в качеството си на фактически изпълняващ функциите главен прокурор и представляващ прокуратурата, по дело, което го засяга в лично качество. Редът за отвеждане на съдиите по Наказателно-процесуалния кодекс е уреден в разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от същия кодекс и съгласно него при наличие на основания за това, отвод може да се поиска от страните по делото. Видно от описаната в искането фактическа обстановка, Прокуратурата на Република България не е страна по делото, по което се иска отвод. Използването на институционалното качество на главен прокурор за упражняване на процесуални права по дело, което засяга лицето в лично качество, представлява грубо смесване на публична функция с личен интерес и недопустимо използване на институционалния авторитет за цели, несъвместими с правомощията на длъжността. Това поведение обективно създава натиск върху съдебния състав, тъй като искането не произтича от процесуално легитимиран субект, а от орган, стоящ на върха на прокуратурата, което му придава институционална тежест, несъвместима с принципа на равенство на страните и независимост на съда. Поради това действията на фактически изпълняващия функциите главен прокурор Борислав Сарафов, ангажиращи цялата институция, могат да бъдат квалифицирани и като злоупотреба със служебно положение, целяща да окаже институционален натиск върху независимостта на съда.

Посочените действия накърняват доброто име и авторитета на Прокуратурата на Република България и водят до уронване на престижа на съдебната власт.

Чрез публикацията на официалната интернет страница на прокуратурата, действието, с което фактически изпълняващият функциите главен прокурор Борислав Сарафов е уронил престижа на съдебната власт, е разгласено публично и е станало достояние на широк кръг от хора извън органите на съдебната власт, с което значително се усилва неговият негативен ефект върху авторитета на съдебната власт.

Както бе посочено по-горе, съгласно т. 4.3 от КЕПБПС отношенията в съдебната власт следва да се основават на взаимно уважение и въздържане от поведение, което вреди на репутацията на органите на съдебната власт. По силата на т. 6.1 от същия Кодекс, прокурорите следва да имат поведение, насочено към утвърждаване и подобряване на авторитета и доброто име на институцията, изразяващо се в коректно и

почтено отношение към колегите, както и да не се засяга тяхната независимост. Допълнително, разпоредбите на т. 5.5 – 5.8 установяват задължение за въздържане от действия, които противоречат на утвърдените обществени разбирания за благоприличие или компрометират професионалната чест и репутация и изискват безукорна репутация и последователност и неотклонност при спазването на правните и етични норми.

Според т. 10.4 прокурорите не могат да използват служебното си качество, за да влияят в личен интерес, в това число свой собствен.

Съгласно специфичните правила за административни ръководители и по-специално т. 9.3 от КЕПБПС административните ръководители осигуряват възможно най-добро сътрудничество с другите органи на съдебната власт и обществени служби при зачитане специфичната компетентност на всяка една от тях.

По този начин той е нарушил изискването на т. 9.3 от Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, както и разпоредбите на т. 4.3, т. 6.1, т. 5.5 – 5.8 и 10.4 от същия, и е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт.

III. На дата 22.12.2025 г. електронното издание на вестник „Сега“ ([https://www.segabg.com/hot/categorybulgaria/sarafov-se-strahuva-da-go-razsledva-nyakoy-kato-carigradska](https://www.segabg.com/hot/categorybulgaria/sarafov-se-strahuva-da-go-razsledva-nyakoy-kato-Carigradska)) публикува статията „Сарафов се страхува да го разследва някой като Цариградска“ с подзаглавие „Това видя "Сега" в писмото, с което той поиска отвод на всички членове на Съюза на съдиите“.

Към статията е приложено в цялост въпросното писмо от 11.11.2025 г. от Борислав Сарафов – „и.ф. главен прокурор“.

С него Борислав Сарафов оправя искане до председателя, зам.-председателя на Върховния касационен съд и прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет от случайното разпределение при определяне на следващия и.ф. прокурор за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или заместник на главния прокурор, да бъдат изключени всички членове на Съюза на съдиите в България „поради изразеното от отделни представители с ръководни функции в тази съсловна организация пристрастие и явна предубеденост спрямо личността ми“.

Към писмото е приложен списък с членове на Общото събрание на Сдружение ССБ, който съдържа 509 имена на съдии.

В горния ляв ъгъл на писмото е поставен правоъгълен печат с надпис „Прокуратура на РБ Главен прокурор Изх. 222/11.11.2025 г. София“.

Тук е изцяло относимо казаното по т. II от настоящото, касаещо ангажирането на институцията Прокуратура на Република България по въпрос, който засяга фактическия главен прокурор в лично качество. Извършеното отново представлява грубо смесване на публична функция с личен интерес и недопустимо използване на институционалния авторитет за цели, несъвместими с правомощията на длъжността.

В допълнение, искането като потенциални разследващи главния прокурор да бъдат изключени всички членове на магистратска съсловна организация с мотив предубеденост заради критични публични позиции на част от тях, демонстрира както незначитане на правото на сдружаване като основно право на гражданите в демократичното общество, така и негативно отношение към повече от петстотин български съдии, с което обаче е ангажирана и цялата институция Прокуратура на Република България.

Посочените действия накърняват доброто име и авторитета на Прокуратурата на Република България и водят до уронване на престижа на съдебната власт.

С посочената статия горните обстоятелства са разгласени публично и са станали достояние на широк кръг от хора извън органите на съдебната власт, с което значително се усилва техният негативен ефект върху авторитета на съдебната власт.

Както бе посочено по-горе, съгласно т. 4.3 от КЕПБПС отношенията в съдебната власт следва да се основават на взаимно уважение и въздържане от поведение, което вреди на репутацията на органите на съдебната власт. По силата на т. 6.1 от същия Кодекс, прокурорите следва да имат поведение, насочено към утвърждаване и подобряване на авторитета и доброто име на институцията, изразяващо се в коректно и почтено отношение към колегите, както и да не се засяга тяхната независимост. Допълнително, разпоредбите на т. 5.5 – 5.8 установяват задължение за въздържане от действия, които противоречат на утвърдените обществени разбирания за благоприличие или компрометират професионалната чест и репутация и изискват безукорна репутация и последователност и неотклонност при спазването на правните и етични норми.

Според т. 10.4 прокурорите не могат да използват служебното си качество, за да влияят в личен интерес, в това число свой собствен.

Съгласно специфичните правила за административни ръководители и по-специално т. 9.3 от КЕПБПС административните ръководители осигуряват и възможно най-добро сътрудничество с другите органи на съдебната власт и обществени служби при зачитане специфичната компетентност на всяка една от тях.

По този начин той е нарушил изискването на т. 9.3 от Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, както и разпоредбите на т. 4.3, т. 6.1, т. 5.5 – 5.8 и 10.4 от същия, и е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт.

IV. На дата 04.02.2026 г., във връзка с широко обсъждания случай „Петрохан“, г-н Сарафов прави едно от много редките си публични изявления, откакто заема поста въобще, и особено откакто влиза в сила промяната на ЗСВ, лимитираща срока, в който може да заема временно длъжността на главен прокурор. Изказването му е пред други длъжностни лица и журналисти и е разпространено в интернет пространството (<https://www.youtube.com/watch?v=kTSEeiFQi40>).

Г-н Сарафов говори за това колко шокиращо било („два пъти повече обаче ме шокира“), че неправителствена организация „сякаш се опитвала да изझे дейността на оторизираните държавни институции“. Същевременно въпросната дейност на неправителствената организация според Борислав Сарафов „не можем да я наречем, че е богоугодна, че е в интерес на обществото, на държавата и на децата“. Преди две години имало проверка на Държавна агенция „Национална сигурност“, обаче „саботирането на разследването от родителите на децата, които са били там“ и техния „пълнен отказ от съдействие“ възпрепятствали разследването на „сектантска мрежа за педофилия“ (подадено като реплика от репортерката, отразяваща импровизирания брифинг и потвърдено от Сарафов).

На въпрос на репортерка нормално ли е паравоенна групировка да пази хижа, г-н Сарафов отговаря, че не е нормално, но тези въпроси трябвало да бъдат препратени към бившия министър Борислав Сандов, който

да бъде запитан кой и защо сключил договор с тази „паравоенна организация“ да ги оправомощава „едва ли не“ да изземват функциите на държавните институции.

Споменати са още и реплики като „децата, които са отивали там на лагер и които са били предоставяни от своите родители, което за мен е фрапиращо“, „четете между редовете какво имам предвид“, „потресен съм, не знаех, че съществуват подобни неща, но, за съжаление, животът по някой път предлага по-фрапиращи обстоятелства отколкото дори в сериала Туин Пийкс“.

Отправените публични обвинения към граждани в „саботиране“ на разследване без достатъчно изнесени конкретни факти, които да ги потвърждават, водят до прехвърляне към гражданите на отговорността на институциите да разкрият обективната истина при данни за извършени престъпления от общ характер. Така се създава внушение, че органите на досъдебното производство са безсилни да изпълняват правомощията си по закон, което руши техния обществен авторитет.

Начинът на публична комуникация с препратки към филмови сюжети е недопустим за ръководител на прокуратурата, тъй като не представлява неутрално представяне на факти с цел информиране на обществото, а създава внушения за мистериозно стечение на обстоятелства. Това предполага насочване на общественото внимание не към обективните факти от разследването, а към търсене на обяснение на случилото се през конспиративни теории. Така се подкопава доверието в органите на досъдебното производство, призвани да установят обективната истина в рамките на институционално разследване със законоустановените способности за това.

С изказването си фактическият главен прокурор освен това изземва функции на държавни органи – наблюдаващия прокурор и разследващите органи, като задава насока на разследването; влияе на вътрешното убеждение на работещите по досъдебното производство, на независимостта на органите на наказателното производство; съобщава интерпретации на факти в самото начало на разследването, които могат да му повлияят негативно, да възпрепятстват разкриването на престъпленията, разобличаване на виновните лица и съответно – да не се приложи правилно законът и да доведе до невъзможност за постигане целта на наказателния процес, съществена част от който е разследването на престъпленията. От изявлението, което дава конкретни оценки на отделни факти, свързани с разследването е налице реален риск от въздействие върху вътрешното убеждение на наблюдаващия прокурор и разследващите органи, което следва да се основава на обективното, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, както и на закона. Безспорно при публични изказвания, в които се обсъждат и разгласяват факти, установени и относими при разследване от голям обществен интерес, същите оказват влияние, както върху органите на досъдебното производство, така и върху последващите действия по разследване.

Нещо повече, тук крайните оценки на г-н Сарафов относно естеството на разследваните обстоятелства и лица са направени дори още преди да бъдат открити телата на всички жертви и в хода на активно издирване на част от замесените лица, което би могло да компрометира издирването и да постави в риск част от лицата.

В изказването му е намесено и политическо лице без да става ясно точно какво е касателството му към разследването, което е предпоставка за създаване на още по-голямо обществено напрежение и за използване на случая за партийна пропаганда.

*Електронен документ, подписан с КЕП.
Предложението се изпраща на адресата чрез СЕОС.*

С цитираното публично изявление фактическият главен прокурор е уронил престижа на съдебната власт. С изказването спекулативно е изнесена чувствителна информация относно конкретен случай, обект на разследване в началния му етап, което е станало достояние на широк кръг лица извън органите на съдебната власт.

По този начин е нарушил изискването на т. 8.1 КЕПБПС за пазене на абсолютна дискретност и служебна тайна относно фактите или сведенията, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения; на т. 8.3 КЕПБПС за пазене в тайна конкретните факти по преписки, без да разгласяват сведения за личния живот на гражданите или такива, които увреждат интересите на лица или тяхната репутация; нарушил е забраната по т. 8.4 КЕПБПС за изразяване публично предварително становище по конкретната преписка; нарушил е и изискването на т. 9.3 КЕПБПС, съгласно която прокурорите на ръководна длъжност се грижат за организацията и дейността на поверената им служба по начин, по който да бъдат постигнати най-добри резултати и е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт.

V. На дата 03.03.2026 г. в Министерство на правосъдието е постъпил сигнал от Теодора Георгиева, временно отстраненият от длъжност български представител в колегията на Европейската прокуратура, „за натиск, заплахи и уронване авторитета на Европейската прокуратура от висши представители на Прокуратурата на Република България и политически лидер, санкциониран за корупция от САЩ и Великобритания“.

На дата 10.03.2026 г. на официалната интернет страница на Прокуратурата на Република България в рубрика „Новини“, подрубрика „Актуално“ (<https://prb.bg/bg/news/aktualno/77270-institutsionalna-pozitsiya-vavvrazka-s-politicheski-ataki-sreshtu-balgarskata-i>), е публикувана „Институционална позиция във връзка с политически атаки срещу българската и Европейската прокуратура“. В нея е изложена фактологията относно официалната комуникация на българската с Европейската прокуратура по случая с временно отстранения от длъжност европейски прокурор от България – г-жа Теодора Георгиева. Към това прессъобщение на ПРБ са приложени и отделни файлове, единият от които е писмо от Министерство на правосъдието до и.ф. главен прокурор, с приложена към него грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз и писмо от европейския главен прокурор Лаура Кьовешки, а другият файл е писмо от и.ф. главен прокурор до европейския главен прокурор, с приложена към него справка за хода на разследване, изготвена от наблюдаващ прокурор при Софийска градска прокуратура със заличени имена.

Според публикуваната институционална позиция на ПРБ писмото от европейския главен прокурор Лаура Кьовешки с искане за предоставяне на информация и относими материали във връзка с твърдения за корупционни действия, свързани с Теодора Георгиева, е от дата 30.04.2025 г. Датата се установява и от самото писмо, в което тя е изрично отбелязана в горния десен ъгъл на първата страница, както и в заключителната част на втората страница. Видно от съдържанието на същата институционална позиция, на 03.06.2025 г. Борислав Сарафов е изпратил отговор, съдържащ справка по досъдебно производство, образувано на 25.04.2025 г. в Софийска градска прокуратура „за това, че в периода от началото на 2020 г. до месец март 2025 г. на територията на страната и в чужбина, при условията на продължавано престъпление, е използвано

служебното положение на длъжностно лице - съдия в АССГ и европейски прокурор в Европейската прокуратура, за да бъде набавена противозаконна облага – парични суми (престъпление по чл. 283 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК)“. В изготвената справка от наблюдаващия прокурор датата на образуване на досъдебното производство е заличена, но, както беше посочено по-горе, безспорно се установява от институционалната позиция на ПРБ като 25.04.2025 г. Справката съдържа извадки от показанията на трима свидетели без посочени имена, както и твърдението на наблюдаващия прокурор, че „към настоящия момент от проведените разпити до момента, са налице доказателства обосноваващи наличието на обосновано предположение за съпричастност на г-жа Теодора Георгиева към престъпното деяние насочено към генериране на определени финансови облаги по неправомерен начин, приемайки нерегламентирани парични суми в размер на 10 000 лв., като „гост“ на Петров на всяко 25-то число от месеца от 2019 г. до 2020 г.“

Наред с това, според медийни публикации (например на изданието „Свободна Европа“, достъпна на интернет адрес: <https://www.svobodnaevropa.bg/a/33699613.html>), в периода между 13.04.2025 г. и 15.04.2025 г. двама европейски прокурори са посетили София в хода на дисциплинарното производство срещу Георгиева. Съгласно същата публично достъпна информация в края на мисията си представителите на Европейската прокуратура са провели среща с фактически изпълняващия функциите главен прокурор, по време на която той ги е информирал, че българската прокуратура разполага със свидетелски показания, уличаващи Теодора Георгиева във вземане на подкупи.

От съществено значение е, че от съпоставката между официално посочената в институционалната позиция на ПРБ дата на образуване на досъдебното производство – 25.04.2025 г. – и публично достъпната информация относно проведената в периода 13–15.04.2025 г. среща между представители на Европейската прокуратура и фактически изпълняващия функциите главен прокурор, се създава впечатление за предварително знание или предварително формирана оценка относно релевантни факти и доказателства дори преди формалното образуване на съответното досъдебно производство.

Т.е. Борислав Сарафов е заявил пред членове на Колегията на Европейската прокуратура по време на официална среща, че българската прокуратура разполага с уличаващи Георгиева свидетелски показания още преди да започне разследването по случая, по което въпросните показания са събрани.

Дори да се приеме, че част от информацията е била налична в оперативен или предварителен порядък, административният ръководител не може чрез официална институционална комуникация да създава впечатление за предварително формирано становище относно достоверността, значението и тежестта на конкретни свидетелски показания и то преди дадено досъдебно производство дори да е образувано. Подобно поведение засяга вътрешното убеждение на наблюдаващия прокурор и компрометира общественото възприятие за независимост и безпристрастност при упражняване на прокурорските функции. Подобни изявления или коментари, както и обсъждане на делото пред трети лица и изразяване на предварително становище извън рамките на институцията по конкретни преписки и дела, освен в предвидените в закона случаи, обосновава нарушение на КЕПБПС. С оглед изложеното следва да се приеме, че чрез действията си Борислав Сарафов е нарушил: изискването на т. 8.1 КЕПБПС за пазене на абсолютна дискретност и служебна тайна относно фактите или сведенията, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения; на т. 8.2 за неизползване неправомерно информацията, станала им известна при осъществяване

на техните функции; на т. 8.3 КЕПБПС за пазене в тайна конкретните факти по преписки, без да разгласяват сведения за личния живот на гражданите или такива, които увреждат интересите на лица или тяхната репутация; нарушил е забраната по т. 8.4 КЕПБПС за изразяване публично предварително становище по конкретната преписка; нарушил е и изискването на т. 9.3 КЕПБПС, съгласно която прокурорите на ръководна длъжност се грижат за организацията и дейността на поверената им служба по начин, по който да бъдат постигнати най-добри резултати, като и е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт. Чрез публикуване на горепосочената информация на официалната интернет страница на Прокуратурата на Република България, е уронен престижът на съдебната власт, част от която е и самата прокуратура, като тази позиция е разгласена публично и е станала достояние на широк кръг от хора извън органите на съдебната власт. Въздържането от действия или бездействия, накръняващи престижа на съдебната власт е едно от основните изисквания към магистрата, регламентирани в чл. 307, ал. 3, т. 3 от ЗСВ.

Съгласно чл. 126, ал. 2 от Конституцията главният прокурор осъществява надзор за законност върху дейността на всички прокурори. В случая от предоставената от самата прокуратура информация следва изводът, че Борислав Сарафов не е упражнил надзор за законност върху дейността на наблюдаващия прокурор по досъдебното производство, по което е разследвано престъпление с предполагаем извършител европейският прокурор от България Теодора Георгиева.

От съдържанието на горесцитираното изявление във визираната справка е видно, че наблюдаващият прокурор вече е формирал вътрешното си убеждение, че е налице обосновано предположение/достатъчно доказателства (наказателнопроцесуални понятия с идентично съдържание според теорията – напр. стр. 321 от „Досъдебното производство по НПК“ на проф. Маргарита Чинова) за конкретно извършено престъпление от конкретно лице. След като наблюдаващият прокурор се е ангажирал писмено с твърдението, че е налице обосновано предположение за извършено престъпление от Георгиева (т.е. според него е изпълнен доказателственият стандарт за привличане на лице в качеството на обвиняем), този наблюдаващ прокурор би следвало да предприеме необходимите и изискуеми от закона последващи процесуални действия, насочени към привличане на лицето в качеството на обвиняем, каквито няма никакви данни да са предприемани в каквото и да е момент предвид съдържанието на публикуваните от прокуратурата документи. Нито е ставало обществено известно, че българският европейски прокурор е привлечен в качеството на обвиняем за извършено корупционно престъпление, каквото обстоятелство несъмнено би било обявено публично.

От съдържанието на публикуваните документи е видно, че становището на наблюдаващия прокурор, че е налице обосновано предположение за авторството на корупционно престъпление от българския европейски прокурор е станало известно на фактическия и.ф. главния прокурор най-късно към дата 03.06.2025 г., когато е препратил справката към европейския главен прокурор.

Следователно от 03.06.2025 г. фактическият и.ф. главен прокурор не е осъществил надзор за законност върху дейността на наблюдаващия образуваното на 25.04.2025 г. наказателно производство прокурор при Софийска градска прокуратура, защото макар и той ясно да е обективирал в официален документ, предоставен на европейския главен прокурор, вътрешното си убеждение, че са налице достатъчно доказателства за авторството на описаното деяние, не е предприел изискуемите от закона последващи процесуални действия, а Борислав Сарафов не е осъществил необходимия контрол за законосъобразното протичане на досъдебно

производство с предмет от много висока институционална и обществена значимост предвид длъжността на разследваното лице и твърдяното да е извършено престъпление.

Така фактическият и.ф. главен прокурор не е извършил необходимото предвид конституционното си правомощие да осъществява надзор за законност върху всички прокурори, за да се гарантира постигането на целта на наказателното производство, а именно - да се осигури разкриване на престъпленията, разобличаване на виновните и правилно прилагане на закона.

С това фактическият и.ф. главен прокурор е извършил нарушение на чл. 307, ал. 3, т. 4 от ЗСВ вр. чл. 126, ал. 2 от Конституцията и т. 9.5 от КЕПБПС за следене на своевременното изготвяне на актовете на своите колеги, като предприемат необходимите мерки в рамките на своите правомощия, довело до нарушение на чл. 307, ал. 3, т. 3 от ЗСВ.

В заключение твърдя, че с посоченото в т. I – V поведение съзнателно и виновно са допуснати нарушения на горепосочените разпоредби на Конституцията и Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи от прокурор Борислав Сарафов в качеството му на фактически изпълняващ функциите главен прокурор. Нещо повече, описаните в т. I – V действия и бездействия не представляват изолирани прояви, а разкриват последователен модел на поведение от страна на Борислав Сарафов, характеризиращ се с отклонение от установените стандарти за професионална етика, институционална съдържаност и зачитане на независимостта на съдебната власт.

Системният характер на тези прояви сочи на трайно несъобразяване с принципите на обективност, безпристрастност и институционална коректност, които са основополагащи за дейността на прокуратурата. Поведението не само нарушава конкретни разпоредби на Конституцията и Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, но и подкопава доверието в съдебната власт като цяло, създавайки обосновано съмнение за използване на институционалната власт по начин, несъвместим с нейната конституционна функция.

Поддържам, че действията и бездействията на фактически изпълняващия функциите главен прокурор са съществени и представляват тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 307, ал. 3, т. 3 и т. 4 от ЗСВ, за което следва да му бъде наложено съответстващото на тях най-тежко дисциплинарно наказание.

Предвид изложеното и на основание чл. 312, ал. 1, т. 4, вр. чл. 307, ал. 3, т. 3 и т. 4 ЗСВ вр. чл. 308, ал. 1 т. 6

ПРЕДЛАГАМ:

Да се образува дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание срещу Борислав Сарафов – фактически изпълняващ функциите на главен прокурор на Република България, за допуснати дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и т. 4 от Закона за съдебната власт, като му се наложи съответно на тежестта на нарушенията дисциплинарно наказание - дисциплинарно освобождаване от длъжност по чл. 308, ал. 1 т. 6 от Закона за съдебната власт.

С УВАЖЕНИЕ,

*Електронен документ, подписан с КЕП.
Предложението се изпраща на адресата чрез СЕОС.*